

## בית דין ירושלים

### לדיני ממונות ובירורי יוחסין

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

ויכוח בין יורשים על מתנה שהאב הבטיח ולא הספיק לתת מחיים

תיק מס' 1990.

טענות ומענות אודות אב שהבטיח לבנו ובן נוסף היה נוכח בעת ההבטחה, שיתן לו 10 אלף שקלים ללימוד נהיגה, ומסר לו במקום 1 אלף על החשבון. ובנתיים האב שחלכ"ח והבן רוצה את היתר 9 אלף מחוץ לחלקו בירושה, כלומר ע"ח כולם. והאחים טוענים שיעשה רשיון מחלקו בירושה כי גם זה נחשב שמגיע לו מידי האב ומתקיימת בזה ההבטחה שהוציא האב מפיו.

ונפסק הדין שאמירה בלי קנין כלל אינה מחייבת את האב לקיימה, אא"כ הוציא הוצאות על פיו, וגם אם כן היה ממש על פיו זה לא מחיל קנין על הנכסים או שיעבוד, רק מחייב על ראש המתחייב בתור ערב להוצאה הזאת. ואין יורשיו חייבים לשלם ערבותו מירשתם, ודאי לא מכספים המזומנים ומטלטלין שאינם קרקעות.

ורק אם היה קנין יחד עם האמירה, כגון סודר. או שהיה מבטיח בתור מצוה מחמת מיתה (שודאי לא היה כאן שהרי התחיל לתת 1 אלף ביד מחיים), או שהיה מתנת שכיב מרע, או שהיה מלקד"ה כגון שהשליש את ה9 אלפים ביד אדם אחר לשם מסירה לבן זה למטרה זו, אז היו הבנים חייבים. וכעת שלא היה כל זה, ה"ז דיבור בעלמא. ואפילו אם היה מתנה מועטת שחלה בדיבור בלבד, זה רק על המדבר עצמו ולא חל על יורשיו אם נפטר לפני שקיים. וכ"ש מנדר שהבנים פטורים לשלם נדריו של אביהם.